

[Camre]

Regeringen har gennem en fuldstændig ensidig løndiktatpolitik opnået at bremse indkomstudviklingen kraftigt for almindelige lønmodtagere og via finanspolitikken endnu kraftigere for ledige, for efterlønsmodtagere, for mennesker, der lever af bistandshjælp, og for pensionister. Gennem ensidige nedskæringer af de offentlige udgifter har man ramt overførselsindkomster og andre sociale ydelser til de dårligst stillede mindretal i befolkningen.

Og hvordan er det så gået med de reale størrelser i økonomien? Ja, den ledighed, som i august 1982 var på 252.000 mennesker sæsonreguleret, steg til 283.600, også sæsonreguleret, i april 1983. Den var på et lignende niveau i april 1984 og faldt derpå til det senest registrerede månedstal, 277.800 sæsonreguleret for august 1984.

Underskuddet på betalingsbalancen, som i januar 1984 blev udbræt af regeringen til kun at blive 8 mia kr., er igen og igen blevet korrigeret. Først var det 12 mia kr., så var det 15 mia kr., så var det 16 mia kr., og nu synes det at blive over 18 og måske nærmere de 20 mia kr. Socialdemokratiets kritik af regeringens økonomiske politik er i de seneste to år konstant blevet fejlet til side: regeringen gjorde alt det rigtige! I 1987 ville betalingsbalancunderskuddet være afviklet. Ved udgangen af 1980erne skulle underskuddet på statsfinanserne være væk. Og ledigheden ville forsvinde. Regeringen skaffede sig et flertal og førte blokpolitik – den alene vidste!

Alt imens skattetrykket steg for den almindelige befolkning, blomstrede leasingfiduser og skattetænkning hos Overdanmark, som dels ved den nye skæve indkomstfordeling, dels ved de sparede skatter importerede betalingsbalancen ihjel med alle de højlige penge, som regeringens klassespolitik havde skaffet.

De seneste ændringer i finanslovsforslaget udgør ingen undtagelse fra regeringens ensidige politik. Dagpengeforliget, som det radikale venstre af uforståelige grunde har indgået med regeringen, er ensidigt vendt imod det befolkningsmindretal, som rammes af længelevende ledighed. Den ledige kan herved efter et jobtilbud og efter længere ledighed blive placeret først på 70 pct. af den fulde dagpengetakst og – efter et år på den – for fremtiden på kun 55 pct. af de fulde dagpenge.

Det nye, der skulle være skabt ved regeringens forlig med det radikale venstre, er et uddannelsesstilbud af maksimalt 30 måneders varighed. Det virker derfor helt paradoksalt, at de uddannelser, der typisk vil være behov for: faglig uddannelse af specialarbejdere, specialarbejderuddannelse som sådan, efteruddannelse af faglærte, erhvervsintroducerende kurser for ledige og omskoling, er skåret ned af regeringen med over 47 mill. kr. Altså: blot for at opretholde det eksisterende uddannelsesniveau for arbejdsmarkedsuddannelserne mangler der over 47 mill. kr., og nu kommer så regeringen og de radikale og siger, at de med en merbevilling på 40 mill. kr. både kan opretholde det hidtidige aktivitetsniveau og skabe uddannelsesstilbud til 27.000 langtidsledige.

Realiteten er naturligvis, at det ikke er muligt, og derfor stemmer socialdemokratiet imod disse ændringsforslag og stiller selv en række ændringsforslag på de områder, jeg her har nævnt, således at der kan skabes økonomisk mulighed for den udvidelse af uddannelsesindsatsen, som der er et så stort behov for.

På dagpengeområdet foreslår socialdemokratiet en regulering af satserne med samme procent, som lønningerne er steget med på arbejdsmarkedet, altså en regulering på 5 pct. Denne regulering skal gælde lønmodtagernes og arbejdsgivernes kontingenter med samme sats, som dagpengene stiger med. Socialdemokratiet foreslår en tilsvarende regulering af satserne for sygedagpenge, børnetilskud og underholdshjælp.

Vi ønsker karensdagen ophævet, og herom vil jeg specielt sige, at vi naturligvis har noteret os, at regeringen er uenig i vores skøn over udgifterne på 200 mill. kr. Jeg tror, regeringen gør sig nogle helt overdrevne forestillinger om besparelserne via karensdagsordningen. Det har ikke været muligt for os i finansudvalget at få nøjagtige oplysninger om regeringens beregningsgrundlag, når den hævder, at denne ordning sparer så store beløb. At regeringen på papiret budgetterer med store besparelser, er jo fuldstændig uinteressant, hvis realiteten er, at besparelserne er meget mindre, og det mener vi at de er.

Socialdemokratiet foreslår en betydelig forbedring af Statens Uddannelsesstøtte. Det drejer sig om 378 mill. kr. Vi ønsker jobskabesindsatsen opretholdt i uformindsket